

- Volt itt valaki a meghalt Trjuchina ügyében?
 — Meghalt? Hát meghalt?
 — Ej, te ostoba, hát nem te segítettél nekem tegnap eltemetni?
 — Mit beszélsz, atyuskám? Elment az eszed? Vagy még mindig kapatos vagy tegnapról? Miféle temetésről beszélsz? Tegnap egész nap dáridóztál a németnél; részegen jöttél haza; ágyinak estél és egészen eddig aludtál; a miséről is elkéstél.
 — Lehetetlen — szólt a koporsós egészen felvidulva.
 — Igy van ez! — mondta a szolgáló.
 — No, ha így van, hozd hamar a teát és menj, keresd meg leányaimat.

Boldino, 1830. X. 9.

Füsi József fordítása.

SZÉKELY BALLADA.

Tóth Tamásnak ez volt az álma: November volt és egyre szántott jó Tóth Tamás a földeken, odakinn a pityókaföldön s magában egyre azt motyogta: nagyapám kincsét meglelem, «Nagyapám kincsét meglelem, egyszercsak mégis meglelem...»

Jó Tóth Tamás csak egyre bolygott Fejét csóválta Varga Márton az ekéjével s szüntelen s szánakozott az emberen; csak azt motyogta, súgta, búgta: együtt harcoltak Gorlicénél «Nagyapám kincsét meglelem, egy borús, ködös reggelen, egyszercsak mégis meglelem...» egy gránáthangos reggelen...

És jött sok reggel; köd megülte Egy reggel Tóth Tamást a földön az öreg-hegy bús homlokát, holtan találták dermeteg. a Hargitáról zúgva sírt a Hazavitték, s a koporsónál Nemere le a dombon át, felsírtak három gyermekek, a kis borókás dombon át... három kis árva gyermekek...

Meggyes Ede.